

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 31297

гр. София, 25.09.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
закрито заседание на 25.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разглежда дело номер **4018** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

Образувано е по молба вх. № 21832/02.09.2025 г. от Д. Г. К., чрез адв. К. К., с която се иска изменение на решението в частта за разноските, които са присъдени на „Луфтханза техник София“ ООД.

В молбата се позовава на решение от 25.01.2024 г. на СЕС по дело С-438/2022 г., според което съдът не следва да се съобразява с Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения. Счита, че делото не е сложно от фактическа и правна страна. Позовава се на броя проведени съдебни заседания.

„Луфтханза техник София“ ООД счита за неоснователна молбата за изменение на решението в частта за разноските.

Съдът намира следното:

На основание § 40 ПЗР на ЗИДАПК не се прилага новелата на чл. 176а АПК (ДВ, бр. 63 от 2025 г.), поради което молбата следва да се разгледа по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

Молбата е подадена в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК и от активно процесуално легитимирана страна, участваща в производството като жалбоподател, поради което е допустима, но неоснователна по следните съображения:

Постановено е решение № 26644/06.08.2025 г. по адм. д. № 4018/2025 г. по описа на ВАС, с което Д. Г. К. е осъдена да заплати на „Луфтханза техник София“ ООД сумата в размер на 1 500 лева, представляваща направени разноски по делото. В мотивите на съдебния акт са отхвърлени възраженията за прекомерност на адвокатския хонорар, тъй като същият не надхвърля минималните размери, регламентирани в Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа.

Неоснователно е възражението за прекомерност на адвокатски хонорар, поради което следва да се отхвърли настоящата молба. Цитираното решение на СЕС дава възможност на съда да намали адвокатското възнаграждение под минималния размер, съобразявайки правната и фактическата сложност на делото.

В чл. 8, ал. 2, т. 9 от Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа е определен минимално

адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лева за дела по Закона за защита от дискриминация. Действително делото не се отличава с висока фактическа и правна сложност, но не е и с ниска, тъй като по делото са проведени две съдебни заседания, изслушано е заключение на експертиза и са събрани около 150 страници писмени доказателства, съставляващи административната преписка. Наред с това от жалбоподателката се поддържа, че дискриминационният акт намира проявление в различни действия на работодателя, а именно по отношение достъп до работна среда, трудово възнаграждение, допълнителни придобивки и хибриден модел. Всичко това следва да се съобрази при извършване на процесуалните действия от представителите на страните, което ангажира време и усилия. В този смисъл съдът намира, че правна и фактическата сложност не налага да се определя възнаграждение по минималния размер от 1500 лева, регламентиран в чл. 8, ал. 2, т. 9 от Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа.

Допълнително следва да се отбележи, че според чл. 36, ал. 1 ЗА адвокатът има право на възнаграждение за своя труд, а според чл. 36, ал. 2 ЗА размерът на възнаграждението трябва да бъде справедлив и обоснован. Посоченият размер, съобразен с МРЗ за страната за 2025 г. и със задълженията му по глава девета от ЗА, е съответен на извършената работа на адвоката по делото.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молба вх. № 21832/02.09.2025 г. на Д. Г. К., с която се иска изменение на решението в частта за разноските, които са присъдени на „Луфтханза техник София“ ООД.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: